

underligt, at hr. Thulesen Dahl ikke selv kan blive lidt forvirret.

Dansk Folkeparti har støttet regeringens økonomiske politik, Dansk Folkeparti har støttet både skattestop og skattelettelser, og alligevel kan man godt stå her på denne talerstol og være enormt hyklerisk og ævle om nedlæggelse af små sygehuse. Men hr. Kristian Thulesen Dahl må vel også vide, at det handler om økonomi, og at økonomien er begrænset af den politik, som er besluttet af regeringen med god støtte af Dansk Folkeparti, så derfor så vil jeg gerne slutte mig hr. Villy Søvndals spørgsmål: Når hr. Kristian Thulesen Dahl nu sidder med al indflydelse og al magt og kan ændre det her, vil han så sørge for, at regeringen skriver under på forslaget her under kommune- og amtsforhandlingerne? Så vil der være noget musik i at stå her på talerstolen og sige, at man gerne vil redde de små sygehuse. Jeg beder om et meget klart svar: Ja eller nej?

Formanden:

Der findes mere dækkende parlamentariske udtryk end »ævle«.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det kan måske godt være, at hr. Kristian Thulesen Dahl er forvirret med hensyn til, hvad SF mener, men så vil jeg gerne gøre det meget, meget tydeligt.

I modsætning til Dansk Folkeparti ønsker SF ikke status quo. Vi ønsker ikke status quo, vi ønsker ikke, at tingene bare skal blive ved med at være, som de er. Vi ønsker en fornyelse af sundhedssektoren, vi ønsker forbedring af sundhedssektoren, og vi ønsker at kvalitetsudvikle sundhedssektoren. Men det koster penge, og det har hr. Kristian Thulesen Dahl fuldstændig ret i.

Kl. 15.05

Det koster penge at få fornyet og udviklet sundhedssektoren. Vi ønsker ikke at bevare murstenene alene, hvis der ikke er penge til, at indholdet følger med tiden. Hvis der er penge til, at det, der er inde bag de mursten, som hr. Kristian Thulesen Dahl er så optaget af at bevare, ikke kan følge med tiden og ikke lever op til den kvalitet, vi ønsker, er det ikke et mål i sig selv. Derfor skal der sættes penge af, så sundhedssektoren kan følge med i den udvikling, der er nødvendig, og det er derfor, vi ikke vil støtte Dansk Folkepartis forslag.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu synes jeg altså, at der bliver total forvirring om SF's holdning.

SF har stillet et ændringsforslag til vores forslag, som netop går ud på at opretholde status quo; som netop går ud på at forhindre de strukturændringer, der finder sted. Men nu går hr. Kamal Qureshi på talerstolen og forklarer, at man i virkeligheden er modstander af det ændringsforslag, og så kan jeg selvfølgelig være meget tilfreds med, at et flertal uden om SF har stemt det ned lidt tidligere på dagen. Men det er dog en noget overraskende situation, at hr. Villy Søvndal, fru Lene Garsdal og hr. Kamal Qureshi går op med forskellige holdninger til sagen. Det synes jeg er dybt overraskende.

Jeg vil bare sige, at for vores vedkommende handler det om noget meget enkelt. Jeg kan godt forstå, at der nogle, der siger: Lad Dansk Folkeparti gøre det beskidte arbejde. Vi stemmer beslutningsforslaget ned, og så kan man gerne for vores skyld gå over til finansministeren og få det igennem. Men det er da en særpræget måde at argumentere på, når man lige om lidt skal tage stilling og trykke på knapperne. Det var dog meget nemmere, at man udtrykte sin holdning til forslaget ved at stemme for det, så et folketingsflertal pålagde regeringen en bestemt opgave, nemlig at forhandle med sygehusejerne om at undgå sygehushlukninger, så længe Strukturkommissionen arbejder.

Men man ønsker altså at nedstemme et beslutningsforslag, der går ud på lige nøjagtig det, og så siger man i øvrigt til Dansk Folkeparti: Kan I så lige rende over til finansministeren og få det igennem. Det er jo præcis det, hr. Villy Søvndal argumenterer for, og det er da meget, meget forunderligt, at man gør det i stedet for at tage konsekvensen af det, man siger, og stemme for beslutningsforslaget.

Jeg havde nær sagt: Hvorfor ikke tage SF på ordet? Men jeg forstår altså ikke taktikken hos bl.a. Socialdemokratiet. Man kunne jo læne sig tilbage og sige: Ja, vi stemmer forslaget igennem sammen med regeringens parlamentariske grundlag. Så sidder regeringen med et bundet mandat om at forhandle med sygehusejerne, og det er generende for regeringen, så lad os da gøre det. Men det er altså en utrolig hjælp, man giver regeringen i dette spørgsmål, og jeg undres over det.